U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Odborová organizace Sluníčko, z.s.**, se sídlem Petrušov č. ev. 152, Staré Město, adresa pro doručování Tovární 14, Moravská Třebová, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Hradci Králové, včetně Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, ve věci vedené pod sp. zn. 52 A 34/2017,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o námitce podjatosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou ze dne 7. 4. 2017 doručenou soudu dne 9. 4. 2017 domáhal toho, aby Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) rozhodl, že se žalovaný dopustil nezákonných zásahů a v těchto zásazích mu zakázal pokračovat.

[2] V žalobě zároveň uvedl, že namítá podjatost všech soudců krajského soudu. Usnesením ze dne 18. 4. 2017, č. j. 52 A 34/2017 – 11, krajský soud vyzval žalobce, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení uvedl, proti kterým konkrétním soudcům námitka podjatosti směřuje a uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž ji dovozuje.

[3] V podání ze dne 5. 5. 2017 žalobce uvedl, že *„uznává, že citovaný odstavec vypadá jako námitka podjatosti. Nebyl však takto myšlen, proto uvedené bere žalobce zpět.“*

[4] Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 17. 5. 2017, č. j. Nao 195/2017 – 37, informoval účastníky o probíhajícím řízení a poučil je o složení rozhodujícího senátu.

[5] V přípise doručeném kasačnímu soudu dne 23. 5. 2017 žalobce uvedl, že na uvedeném zpětvzetí trvá a nerozumí, proč se soud zabývá neexistující námitkou podjatosti. Pro případ, že by soud i přes jeho nesouhlas trval na pokračování v řízení, ji konkretizoval.

[6] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.* Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. před středníkem *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.*

[7] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 22. 2. 2006, č. j. Nao 4/2006 – 33, vyslovil, že *„vezme-li účastník řízení vznesenou námitku podjatosti (§ 8 odst. 5 s. ř. s.) výslovně zpět, soud řízení o ní zastaví [§ 47 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]."*

[8] K vyjádření žalobce je nutno uvést, že se jednoznačně jedná o platně vznesenou námitku podjatosti. Nelze s ním souhlasit, že *„žádnou námitku podjatosti nevznesl"*. Obecně se o platně vznesené námitce podjatosti musí rozhodnout, a to případně i zastavením řízení.

[9] Jelikož právní úkon žalobce, kterým došlo ke zpětvzetí námitky podjatosti, jako projev vůle směřující ke vzniku, změně či zániku jeho subjektivních práv a povinností, které právní norma s takovým projevem spojuje, zde k zastavení řízení o námitce podjatosti, splňuje veškeré právem požadované formální i obsahové náležitosti, a toto podání, jímž žalobce disponuje řízením, bylo soudu rovněž doručeno v zákonem požadované formě, Nejvyšší správní soud řízení o námitce podjatosti podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. výrokem I. zastavil.

[10] Konkretizaci námitky podjatosti žalobce spojil se situací, že ji bude Nejvyšší správní soud věcně projednávat. To se však nestalo, protože řízení bylo zastaveno, proto soud ani nijak věcně nehodnotil takto konkretizovanou námitku.

[11] Nejvyšší správní soud však krajský soud upozorňuje, že rozšířený senát v usnesení ze dne 9. 12. 2014, č. j. Nad 224/2014 – 53, č. 3196/2015 Sb. NSS, uvedl, že *„[v] řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (§ 82 a násl. s. ř. s.) je třeba vykládat § 83 s. ř. s. tak, že soud na základě tvrzení žalobce, eventuálně doplněného na výzvu soudu, a s přihlédnutím k dalším informacím, které má soud případně k dispozici, po právní stránce posoudí, kterému správnímu orgánu je s ohledem na tato tvrzení přičitatelné jednání, jež má být podle žalobce nezákonným zásahem. Liší-li se tento závěr soudu od projevu vůle žalobce označujícího žalovaného, upozorní soud žalobce na svůj závěr a vyzve jej, aby případně reagoval úpravou označení žalovaného. Pokud žalobce i poté, co byl soudem upozorněn na jiný právní závěr soudu ohledně otázky, kdo má být v dané věci žalovaným, setrvá na svém původním náhledu na tuto otázku a neuzpůsobí patřičně označení žalovaného a návrh výroku rozhodnutí soudu [§ 84 odst. 3 písm. d) s. ř. s.], nemůže být jeho žalobě vyhověno."* V právě projednávané věci žalobce označil žalovaného jako Ministerstvo spravedlnosti. Krajský soud však v citovaném usnesení sp. zn. 52 A 34/2017 označil žalované jako 1) předsedu Okresního soudu ve Svitavách a 2) náměstka Okresního státního zastupitelství ve Svitavách. Správně měl však nejdříve žalobce upozornit, že dospěl k jinému závěru ohledně žalovaných správních orgánů a vyzvat jej, aby upravil označení žalovaných.

[12] O náhradě nákladů řízení o námitce podjatosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o námitce podjatosti bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu